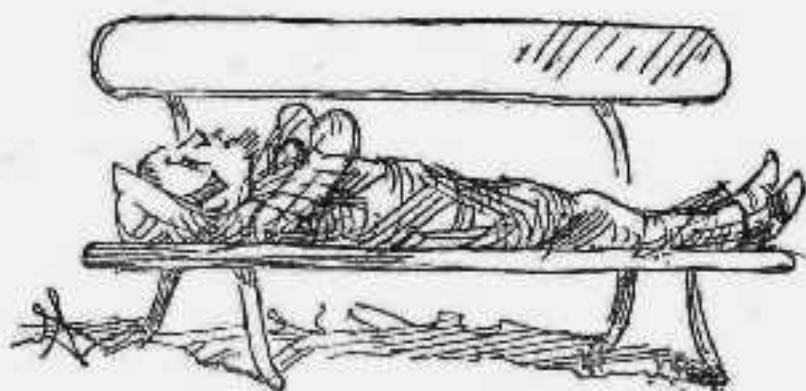

καί μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀπολυθεὶς σχολάρχης, παυθεὶς ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἦτο ὀθωμανὸς ὑπήκοος!

*

Ἐν τούτοις, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς δίκης τῆς Κούτρας, ἡ ἐνταῦθα ὀθωμανικὴ πρεσβεία προετοιμάζει μέγαν χορόν! Τί πανούργος αὐτὸς ὁ Φερίδούν!

Ἄς

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Δὲν γνωρίζομεν ἂν εἰς τοὺς ἄλλους Νομούς, ἔνθα ἐνεργηθῶσιν αἱ ἐπαναληπτικαὶ ἐκλογαί, ἐπικρατῇ σπουδαία ἐκλογικὴ κίνησις. Ἐνταῦθα ἡ μόνη παρατηρηθεῖσα εἶναι ἡ ἐν ταῖς ἀγγελίαις τῶν ἐφημερίδων εἰδοποίησις τῆς διευθύνσεως τοῦ Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν Πελοποννήσου, ὅτι χάριν τῶν ἐκλογῶν σήμερον θὰ τεθῶσιν εἰς κίνησιν ἑκτακτοὶ ἀμαξοστοιχίαι· κατὰ τὰ ἄλλα παντελὴς ἐρημία ἐπικρατεῖ. Ἡ δίκη τῆς Κούτρας ἀπερρόφησε πᾶσαν ἄλλην σκέψιν, αἱ δὲ ἐκλογαί τοῦ Νομοῦ μας ἐνδιεκφέρονται πολὺ πλεονέκτερον νὰ μάθωσι πῶς ἐκινεῖτο τὸ μῦθος τοῦ Πηνειοῦ κατὰ τὴν μάχην, ἢ ποῶς ἐκ τῶν ὑποψηφίων παρέχει πλεονέκτερος ἐλπίδας ἐπιτυχίας. Μήτε αἱ ἐφημερίδες παρενοχλοῦντοσαν τὰς ἐκλογικὰς περιδείξεις εἰς τὰς ἐπικρατίας, ἔνθα οἱ δύο μαινοὶ ὑποψήφιοι, ἵνα φανῶσιν ἀρεστοί, ἠναγκάσθησαν μὲ ὕλην τὴν βερότητα τοῦ ἐκκατολλίτρου σώματός των, νὰ κάμωσιν ἐπίδειξιν καὶ τῆς ὀρχηστικῆς των δεξιότητος καὶ νὰ χορεύωσιν τὸ τσάμικον ἐν συνοδείᾳ αὐλῶν καὶ τυμπάνων, εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἐνδόξων ἡμερῶν τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Ὅλοι ἐλησημόνησαν καὶ ὑποψηφίους καὶ ἐκλογάς, ἡμεῖς δὲ σύροντες ὀλίγας γραμμάς σήμερον τὸ πρῶτο μόνον ὡς χρονογράφοι, καὶ οὐχὶ ἵνα διαμαρτυρηθῶμεν διὰ τὴν ψυχρότητα, μεθ' ἧς πα-έρχονται αἱ πυρετώδεις ἄλλοτε ἐκλογαί, αἱ ἐντείνουσιν τὴν δύναμιν τῶν φωνητικῶν ὀργάνων τῶν ἐκλογέων, αἱ κινεῖσαι τὰς μαχούρας τῶν λογάδων τῶν κομμάτων καὶ τὰς γλώσσας τῶν ρητόρων τῶν Στύλων καὶ τῆς ἐξέδρας τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος.

Εὐτυχῶς κατὰ τὴν περίοδον ταύτην παρετηρήθη μεγίστη ὑφεσις τῆς ἐκλογικῆς ρητορικῆς· σχεδὸν δὲ ἠκούσθη ἡ λαλιὰ τῶν ὑποψηφίων, τὰ δὲ πολυσύνθετα συλλαλητήρια μὲ τὰ ἀμίμητα νταούδια καὶ μὲ τὰς πατασθούρας τῶν παντοπωλῶν τοῦ Ψυρρή παρήλθον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀνεπιστρεπτεῖ. Φαίνεται ὅτι τὰ ξένα ταῦτα φυτὰ, τὰ συλλαλητήρια, δὲν δύνανται νὰ ἀναπτυχθῶσιν εἰς τὸ πολιτικὸν ἡμῶν λιπαρὸν ἔδαφος, καὶ ἐμαρῶνθησαν αἱ ἐλπίδες τῆς ἀνευρέσεως τοῦ θησαυροῦ ἐν τοῖς παραπήγμασι τοῦ περιβάλλοντος κτημάτων τῆς Δουκίσσης τῆς Πλακεντίας.

Ἡ κατασίγασις τῆς ρητορικῆς ταύτης παρέχει ἐν εὐ-

χάριστον σημεῖον σκέψεως, ὅτι ὅπου δὲν ἀκούονται πολλὰ λόγια γίνονται πολλὰ πράγματα, καὶ κατ' ἀκολουθίαν δύναμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι οἱ ὑποψήφιοι, οἱ μὴ ἀκούοντες λόγια, δύνανται νὰ κρατῶσι μέγιστα καλὰθια πρὸς συγκομιδὴν πολλῶν ψήφων.

Μουζικός.

ΜΟΛΙΕΡΟΣ ΚΑΙ ΚΟΥΤΡΑ

Εἶμαι βέβαιος ὅτι βλέποντες τὸν παραδόξον αὐτὸν τίτλον οἱ ἀναγνώσται θὰ ἐκπληγῶσι καὶ θ' ἀναφωνήσωσι: Τί σχέσις ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ὀνομάτων; τί κοινὸν μεταξὺ τοῦ ἐξόχου γάλλου κωμικοῦ καὶ τοῦ τραγικωτάτου τῶν συνόρων δράματος; Τί τάχα ἡμπορεῖ νὰ συνδέῃ τὸν ἀθάνατον ποιητὴν τοῦ Ταρτούφου ἀπεθανόντα πρὸ δύο αἰώνων μὲ τοὺς στυγνοὺς ἥρωας τοὺς παραδόντας τὸ ξίφος εἰς τὸν Μπεκὴρ-ἄγαν;

Καὶ ὅμως ὁ Μολιέρος φαίνεται ὅτι ἐγίνωσκε τὴν Κούτραν καὶ τὴν συμβᾶσαν ἐν αὐτῇ μάχην· ἔγραψε μάλιστα ἓνα στίχον, ὅστις θαυμασίως ἐφαρμόζεται εἰς τὰ σημερινὰ γεγονότα. Εἰς τὰ Ἀπαντα τοῦ Μολιέρου, μεταξὺ τῶν διαφορῶν αὐτοῦ ποιήσεων, εὐρίσκονται καὶ οἱ ἐπόμενοι δύο στίχοι εἰς ἓν συνόρετον μὲ ἐπιβεβλημένους ὁμοιοκαταληξίας:

Vous m'assommez l'esprit avec un gros plâtras,
Et je tiens heureux ceux qui sont mort à Contras.

Ἡμπορεῖν βεβαίως νὰ ἰσχυρισθῶσιν οἱ ἱστορικοὶ ὅτι ὁ στίχος ἀναφέρεται εἰς τὴν μάχην τοῦ Κουτρά (=τῆς Κούτρας), πόλεως κειμένης ἐν τῇ Γιρόνδρ, ὅπου Ἐρρίκος ὁ Δ' ἐν ἔτει 1587, βασιλεὺς τῆς Ναβάρρας ὡς ἀκόμη τότε, ἐνίκησε τὰ ὑπὸ τὸν δουκά Ζααγέζ στρατεύματα τοῦ Συνδέσμου (Ligue). Πιθανὸν νὰ ἔχωσι δίκαιον οἱ ἱστορικοὶ· ἀλλ' ὅμως ὁ τελευταῖος στίχος τοῦ μεγάλου ποιητοῦ ἔχει καὶ σήμερον μετὰ τόσα ἔτη θλιβεράν ἐπικαιρότητα. Ἀναλογιζόμενός τις πραγματικὸν τὸ ὄνειδος καὶ τὴν χλεύην, ἣν ὑπέστησαν οἱ παραδοθέντες καὶ μετ' αὐτῶν ὀλόκληρον τὸ ἔθνος, μακκαρίζει τοὺς ὀλίγους ἐκείνους, οἵτινες ἠτύχησαν ἐν τῷ ἀπαισίῳ ἐκείνῳ ὁροπεδίῳ τῆς Κούτρας νὰ εὕρωσιν ἐντὶμον θάνατον καὶ ἀναφωνεῖ:

Et je tiens hereux ceux qui sont morts à Contras!

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ἀπὸ τῆς χθὲς, ὡς ἀναποκριθῇ πληρέσειον εἰς τὴν συμπαθὴ καὶ εὐμενεστάτην ὑποδεξίωσιν, ἣν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της εὖρε παρὰ τῷ κοινῷ, καὶ ὅπως εἰσαγγὴ εἰς τὸ φύλλον αὐτῆς πλείστας βελτιώσεις, ἃς μέχρι τοῦδε ἡ σικρὴ τοῦ χώρου δὲν ἐπέτρεπε, ἤρχισε νὰ ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην εἰς τριήμερον

μέγα σχῆμα.

Θὰ καταβάλλῃ τὴν αὐτὴν καὶ μεῖζονα, εἰ δυνατόν, φροντίδα περὶ τὴν ἐνημερότητα καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῶν εἰδήσεων, εὐτοχήσασα δὲ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν συνεργασίαν διακεκριμένων καλῶν, θὰ παρακολουθῇ ζωηρότερον καὶ συνεχέστερον δι' ἄρθρων τὴν πολιτικὴν κίνησιν καὶ νὰ ἐξετάζῃ ἐπισταμένως τὰ ἐκάστοτε ἀναφυόμενα κοινωνικὰ ζητήματα. θὰ εἰσαγγῇ μεταρρυθμίσεις ἐπὶ τὸ βέλιον τοῦ χρονογραφικοῦ μέρους καὶ θὰ δημοσιεύῃ πλείονας ἐξωτερικὰς, ἀρρομένη ἀμέσως αὐτὰς ἐκ τῶν κυριωτέρων ὀργάνων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου. Ὅπως καταστῇ δὲ τὸ φύλλον ἔτι μᾶλλον τερπνόν, θὰ δημοσιεύῃ καθ' ἑκάστην καὶ μυθιστόρημα ἐν ἐπιφυλλίδι. Ὡς πρῶτον μυθιστόρημα ἐξελέξατο τὸ πλῆρες περιπετειῶν δραματικωτάτων καὶ ζωηρότατα κινεῖν τὸ ἐνδιαφέρον, ὑπὸ τὸν τίτλον

ΤΟ ΜΑΥΡΟΝ ΣΗΜΑΔΙ

ἔργον νεώτατον τοῦ ἐγκρίτου Γάλλου μυθιστοριογράφου

A. Matthey

τὰ μέγιστα συγκινήσαν τὸ παρισινὸν δημόσιον.

Οἱ ὅροι τῆς συνδρομῆς διατηροῦνται ἀναλλοίωτοι, καὶ μετὰ τὴν αὔξησιν τοῦ σχήματος, ἕκαστον δὲ φύλλον θὰ τιμᾶται, ὡς καὶ πρότερον, **Λεπτά πέντε.**